

Естествено всички-тъ чловѣци сж подь о-сжждене" (Рим. 5; 18), "чада сж на гнѣвъ-тъ" (Еф. 2; 3) и "непріатели Божіи" (Рим. 5; 10; Кол. 1; 21), и не могат да му угождаватъ (Рим. 8; 7, 8), и, ако умрѣтъ въ това състояніе, ще погынѣтъ вѣчно. Само когато нѣкой вѣрува въ Христа, минува отъ това мъртво състояніе въ благодатно-то състояніе на животъ (Іоан. 5; 24). Тогавъ става сынъ и чадо Божіе (Гал. 3; 26; 1 Іоан. 3; 1, 2, 10), и наслѣдникъ на едно наслѣдіе, което не истаѣва и не ся осквърнява и не повѣхнува, и което ся варди на небеса (Рим. 8; 17; 1 Пет. 1; 4). Той сега ся е примирилъ съ Бога (2 Кор. 5; 18; Кол. 1; 20), и не е вече подь о-сжждене, както казува Апостолъ-тъ: "Никакво о-сжждене нѣма на онѣзи, които сж въ Христа" (Рим. 8; 1). Таквызъ ся наричатъ "родени отъ горѣ, отъ Духа, отъ Бога" (Іоан. 1; 13; 3; 3, 5, 7, 8). "Новы творенія въ Христа" (2 Кор. 5; 17). Тѣ сж избрани, призвани, оправдани и прѣдопрѣдѣлени отъ Бога по изволеніе-то му отъ създаніе-то на свѣтъ-тъ (Рим. 8; 28-33; 2 Тим. 1; 9; Мат. 25; 34); и никой не може да грабне душѣ-тъ имъ отъ рѣцѣ-тъ на Спасителя, на когото ся надѣѣтъ. Іоан. 10; 28, 29.

Всички-тъ чловѣци ся намиратъ въ това благодатно състояніе или въ природно състояніе на о-сжждане. Нѣма *никакво сръдно положение*, както казува Спаситель нашъ; "Кой-то не е съ мене противенъ ми е" (Мат. 12; 30). Ако умрѣли-тъ ни любезни не сж были